

**Stanowisko dotyczące
projektu ustawy o wsparciu gospodarstw domowych w ponoszeniu kosztów zmiany standardu
nadawania naziemnej telewizji cyfrowej (UD335).**

W związku z udostępnieniem w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji projektu ustawy o wsparciu gospodarstw domowych w ponoszeniu kosztów zmiany standardu nadawania naziemnej telewizji cyfrowej (UD335) (dalej jako „Projekt”) w imieniu Stowarzyszenia Sygnal¹ (dalej jako „Stowarzyszenie”), pragnę zwrócić uwagę na elementy, które w ocenie członków Stowarzyszenia powinny zostać uwzględnione w Projekcie lub aktach wykonawczych mu towarzyszących.

Rozumiejąc potrzebę zapewnienia odbiorcom nieprzerwanego dostępu do sygnału naziemnej telewizji cyfrowej mimo nadchodzącego procesu zmiany standardu nadawania, poniżej przedstawiamy naszym zdaniem najistotniejsze kwestie, które powinny zostać wyjaśnione na tym etapie procesu legislacyjnego.

1. Przepisy ogólne

W art. 5. Ustawodawca wskazał, iż świadczenie na zakup dekodera telewizyjnego przysługuje **w wysokości do 100 zł**. Jednocześnie zarówno w treści Projektu jak i w uzasadnieniu do niego nie wskazano sposobu określania ostatecznej wysokości tego świadczenia.

Po pierwsze należy wskazać, że osoby uprawnione w rozumieniu Projektu chcące skorzystać z uprawnień jakie ten im przyznaje, powinny od początku znać wysokość świadczenia uprawniającego do zakupu dekodera z dofinansowaniem. Jeżeli zaś kwota wsparcia ma być różnicowana to powinny zostać jasno określone zasady ustalania poziomu tego wsparcia.

Taka wiedza niezbędna jest również przedsiębiorcom prowadzącym sprzedaż dekoderek, którzy przygotowując się do działania w ramach projektowanej ustawy powinni znać docelową wysokość wsparcia dla osób uprawnionych. Chociażby po to by móc przygotować materiały informacyjne czy systemy sprzedażowe do realizacji sprzedaży dekoderek w ramach zasad określonych w Projekcie.

Nadto jak wynika z OSR kwota dofinansowania do 100 zł „*pozwala na sfinansowanie całości lub w części zakupu urządzenia umożliwiającego dalszy odbiór naziemnej telewizji cyfrowej*”. Jeśli zatem intencja ustawodawcy byłaby taka, że dofinansowanie miałyby pokrywać całość ceny zakupu dekodera (w sytuacji w której cena końcowa urządzenia nie przekracza kwoty 100 zł) lub część ceny dekodera (w sytuacji w której cena końcowa urządzenia przekracza kwotę 100 zł) to przepis powinien zostać doprecyzowany. Intencja określonej regulacji musi jednakże jasno wynikać z treści przepisu. Adresat normy prawnej musi rozumieć jej treść, powinien też mieć możliwość ustalenia w sposób niebudzący wątpliwości jej znaczenia oraz zakresu praw lub obowiązków w niej zawartych. Tymczasem w chwili

---

¹ Stowarzyszenie Sygnal działa na rzecz poszanowania własności intelektualnej, praw nadawców, dystrybutorów, licencjodawców oraz odbiorców programów telewizyjnych i innych treści multimedialnych. Zrzesza 18 firm z branży mediów i telekomunikacji. Członkowie Sygnalu to: BBC Worldwide Polska, CANAL+ Polska, Columbia Pictures, Cyfrowy Polsat, Ekstraklasa S.A., FOX International Channels Poland, HBO Polska, Irdeto, Kino Polska TV, NAGRA, Onet, Telewizja Polsat, Telewizja Polska, Turner Broadcasting System Poland, TVN Discovery Polska, NBCUniversal International Networks, Viacom International Media Networks Northern Europe, The Walt Disney Company (Polska). Główny obszar działań Stowarzyszenia to szeroko pojęte inicjatywy edukacyjne, organizacja szkoleń i warsztatów nt. ochrony własności intelektualnej i walki z naruszeniami praw autorskich dla przedstawicieli organów ścigania. W ramach propagowania idei ochrony własności intelektualnej Stowarzyszenie inicjuje i prowadzi kampanie edukacyjne, przygotowuje raporty, badania, analizy i stanowiska, bierze też udział w procesie legislacyjnym istotnych dla gospodarki aktów prawnych.

obecnej możliwa jest interpretacja zgodnie z którą kwota świadczenia na zakup dekodera telewizyjnego może oznaczać dofinansowanie od 1 grosza do 100 zł, bez względu na cenę końcową takiego urządzenia, na dodatek bez sposobu określania ostatecznej wysokości tego świadczenia.

Wobec powyższego wnioskujemy o podanie finalnej wysokości świadczenia albo wskazanie zasad jego wyliczania.

2. Uzyskanie i realizacja dokumentu potwierdzającego przyznanie świadczenia.

Należy wskazać, iż z punktu widzenia przedsiębiorcy prowadzącego sprzedaż dekoderek, w Projekcie powinny zostać szczegółowo opisane zasady dostępu do systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 23 Projektu. Z treści art. 15, 16 i 17 Projektu wynika, że ustalenie prawa do świadczenia na zakup dekodera telewizyjnego realizowane jest poprzez system teleinformatyczny, o którym mowa w art. 23 Projektu, jednak brak jest wskazania zasad weryfikacji wniosku złożonego przez osobę uprawnioną oraz brak jest informacji który podmiot odpowiada za taką weryfikację. W efekcie przedsiębiorcy prowadzący sprzedaż dekoderek, działając w zaufaniu do ustawodawcy, będą przyjmować dokumenty potwierdzające przyznanie świadczenia nie mając pewności, czy te dokumenty faktycznie są prawdziwe. W sytuacji, w której nastąpi próba pobrania nienależnego świadczenia, to nie mając możliwości potwierdzenia prawdziwości dokumentu, przedsiębiorcy ci mogą zostać narażeni na straty wynikające z nieuczciwości kupującego. W takiej sytuacji jednym z rozwiązań mogłoby być udostępnienie prostego interfejsu do systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 23 Projektu, tak, by możliwa była weryfikacja dokumentu potwierdzającego przyznanie świadczenia uprawnionemu.

3. Finansowanie i sprawozdawczość

a) W art. 27 ust. 1 Projektu opisującym zasady występowania przedsiębiorcy prowadzącego sprzedaż dekoderek do ministra właściwego do spraw informatyzacji o realizację płatności z dokumentu potwierdzającego przyznanie świadczenia na zakup dekodera, konieczne jest zweryfikowanie terminów realizacji poszczególnych kroków tego procesu.

Zgodnie bowiem z obecnym brzmieniem art. 27 ust. 1 Projektu *„Przedsiębiorca prowadzący sprzedaż dekoderek telewizyjnych może wystąpić do 15. dnia miesiąca do ministra właściwego do spraw informatyzacji o realizację płatności z dokumentu potwierdzającego przyznanie świadczenia na zakup dekodera telewizyjnego za miesiąc poprzedni, nie wcześniej niż po upływie 14 dni od dnia wydania dekodera telewizyjnego”*. Oznacza to, że sprzedając dekoderek w ostatnim dniu miesiąca przedsiębiorca ma jeden dzień na złożenie wniosku.

Nadto w sytuacji sprzedaży dekodera przez systemy teleinformatyczne (online) konieczne jest uszczegółowienie pojęcia *„wydanie dekodera telewizyjnego”*. Należy doprecyzować czy chodzi tu o wydanie sprzętu kurierowi, czy wydanie go uprawnionemu/klientowi? Co w sytuacji zakupu dokonanego online w ostatnim dniu miesiąca i wydaniu sprzętu klientowi trzy dni później – czy w takiej sytuacji realizacja płatności z dokumentu przepada? Należy również pamiętać, że przy sprzedaży na odległość konsument może odstąpić od umowy bez podawania jakichkolwiek szczególnych powodów. Ustawodawca powinien zatem przewidzieć szczególne regulacje w tym zakresie, w tym w szczególności wydłużenie terminów, o których mowa w art. 27 ust. 1 Projektu (np. możliwość złożenia wniosku do trzeciego miesiąca po miesiącu sprzedaży/wydania). Pod rozwagę powinny być wzięte także szczególne zasady zwrotu/rozliczenia *„kwoty nienależnie pobranej”* w przypadku odstąpienia od umowy przez klienta.

b) Zgodnie z art. 27 ust. 2 pkt. 1 lit. c) Projektu „przedsiębiorca prowadzący sprzedaż dekodерów telewizyjnych występując o realizację płatności za dokument potwierdzający przyznanie świadczenia na zakup dekodera telewizyjnego przekazuje ministrowi właściwemu do spraw informatyzacji dane dotyczące wartości dekodерów telewizyjnych, za które płatność realizowana była z użyciem dokumentu potwierdzającego przyznanie świadczenia na zakup dekodera telewizyjnego”.

Należy wskazać, że podawanie łącznej wartości dekodерów niewiele daje, w szczególności jeśli sprzedawane będą różne modele o innych cenach. Przede wszystkim powinna być podawana liczba sprzedanych dekodерów w cenach wyższych niż wysokość świadczenia.

c) Brak jest również opisu zasad wymiany informacji pomiędzy przedsiębiorcą prowadzącym sprzedaż dekodерów, ministrem właściwym do spraw informatyzacji oraz operatorem wyznaczonym w celu dokonywania płatności za dokument potwierdzający przyznanie świadczenia na rzecz przedsiębiorcy prowadzącego sprzedaż dekodерów. Zgodnie z art. 27 ust. 3 Projektu „Operator wyznaczony realizuje płatność za dokument potwierdzający przyznanie świadczenia na rzecz przedsiębiorcy prowadzącego sprzedaż dekodерów telewizyjnych w terminie 7 dni od dnia przekazania środków oraz informacji, o których mowa w ust. 2”. Tymczasem we wskazanym ust. 2 nie ma mowy o środkach, w związku z czym stwierdzenie „o których mowa w ust. 2” nie może odnosić się do środków a jedynie do informacji przekazywanych przez przedsiębiorcę do ministra właściwego do spraw informatyzacji. Oznacza to, że w Projekcie nie wskazano precyzyjnych reguł pozwalających stwierdzić, kiedy w rzeczywistości następuje przekazanie środków i w konsekwencji od kiedy biegnie 7-dniowy termin realizacji płatności. W szczególności może to budzić wątpliwości w sytuacji w której operator wyznaczony otrzyma mniej środków niż zobowiązania wobec przedsiębiorców prowadzących sprzedaż dekodерów. W przypadku nieprzekazania środków przedsiębiorca prowadzący sprzedaż dekodерów będzie czekał na płatność przez czas nieokreślony. Na dodatek skoro termin liczy się od przekazania środków trudno będzie nawet twierdzić, że płatność nie nastąpiła terminowo, co ma przełożenie chociażby na możliwość dochodzenia zapłaty ewentualnych odsetek.

4. Przepisy karne i kary pieniężne

Mając na uwadze dostępność na rynku sprzętu, który nie spełnia odpowiednich wymagań technicznych pragniemy także zwrócić uwagę na projektowane przepisy dotyczące wymiaru kary dla nieuczciwych sprzedawców. Kary pieniężne zgodnie z art. 30 ust. 2 Projektu nakładać ma Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej „w drodze decyzji, w wysokości do 3% przychodu ukaranego podmiotu, osiągniętego w poprzednim roku kalendarzowym.” Co ważne Projekt nie uwzględnia jednak sytuacji najbardziej niekorzystnej dla uprawnionych a mianowicie tego, że na rynku mogą pojawić się nowe nieuczciwe podmioty, chcące skorzystać na programie dofinansowań do dekodерów, oferujące sprzęt niespełniający wymagań. Co bowiem w przypadku gdy podmiot w roku kalendarzowym poprzedzającym rok nałożenia kary pieniężnej nie osiągnął przychodu? co jeżeli okres działania podmiotu jest krótszy niż rok kalendarzowy? Wprawdzie zgodnie z art. 30 ust. 4 Projektu „W przypadku niedostarczenia danych lub gdy dostarczone dane uniemożliwiają ustalenie podstawy wymiaru kary, Prezes UKE może ustalić podstawę wymiaru kary pieniężnej w sposób szacunkowy.” Jednak wydaje się, że zasady prawidłowej legislacji wymagają doprecyzowania przepisu w zakresie wymiaru kary, analogicznie jak w przypadku chociażby kar pieniężnych nakładanych przez Prezesa UKE na podstawie już obowiązujących przepisów jak np. art. 210 ustawy Prawo telekomunikacyjne (zwłaszcza biorąc pod uwagę, iż art. 30 ust. 2 Projektu jest niemalże całkowitym powtórzeniem art. 210 ust. 1 ustawy Prawo telekomunikacyjne).

Mając na uwadze krótki czas, jaki pozostał do rozpoczęcia pierwszych przełączeń standardu naziemnej telewizji cyfrowej z DVB-T/AVC na DVB-T2/HEVC (27 marca 2022 r.) liczymy, że uwzględnienie powyższych uwag i propozycji doszczegółowienia treści Projektu z pewnością przyczyni się do efektywniejszego funkcjonowania ustawy z korzyścią dla całego rynku oraz budżetu państwa.